

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1

~~187237~~

187237

(B13202)

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

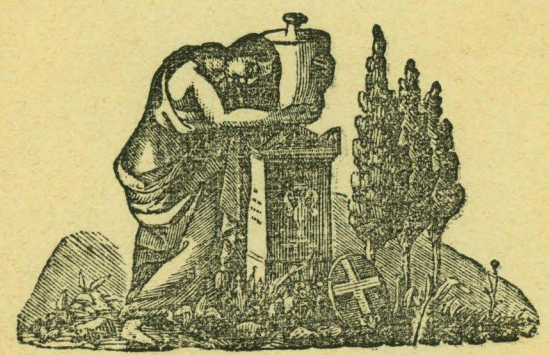
ΕΝ ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΙΣ

ΜΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

ΑΓΓΕΛΙΚΗΝ Π. ΑΝΝΙΝΟΥ ΧΩΡΑΦΑ:

Τελευτήσασαν τῇ 25 Μαρτίου 1880.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η « ΗΧΩ ».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ 1880.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΩΟΥΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΚΕΝΤΡΟΝ

ΕΝ ΕΒΕΤΕΙΟΝ

112

1891

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΚΕΝΤΡΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΚΕΝΤΡΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΚΕΝΤΡΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΚΕΝΤΡΟΝ

1891

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

*
« Γιά ἰδέεσ καιρὸ, 'ποῦ διάλεξεν ὁ Χάρος νὰ μὲ 'πάρῃ :
Τώρα, 'π' ἀνθίζουν τὰ βουνὰ καὶ 'βγάν' ἡ Γῆ; χορτάρι! . . . »
(Ὁ μάρτυρ Ἀθανάσιου Διάκου).

*
« Ἦτο πλάσμα ζωογόνον, φῶσ καὶ θάλλπος διαχέον·
'Ἄν τὴν ἔβλεπέ τις ἄπαξ, δὲν τὴν ἔλησμονεὶ πλέον! . . . »
(Βύρων ἐν τῷ Γκιουόρ).

*
« Τώρα, 'ποῦ χαμοκέρασα μωσχοβολοῦν ε' τὴ φτέρῃ,
'Ἦ ἀνοίγει τ' ἀνθ' ἡ 'μυγδαλιὰ,
'Ποῦ κρυφοσμύγουν τὰ πουλιὰ
Καὶ παίζουν 'ταῖρι 'ταῖρι . . . »

« Τώρα, 'ποῦ 'ντύθηκεν ἡ Γῆ νυφιάτικο στολίδι,
'Ἀχ! ναὶ, κ' ἡ 'Ἄνοιξ' ἡ χρυσῆ
Λαμποκοπῆ, 'ποῦ πᾶσ ἐσὺ
Σ' τ' ἀγύριστο ταξεῖδι; . . . »

« Ρίξε, ψυχῆ, μιὰ δέησι ε' τὸν Οὐρανὸ, καὶ στάσου,
Καὶ μὴ ε' τὸ μαῦρο χῶμα, μὴ,
'Ἀφήνης τ' ὄμορφο κορμὶ
Καὶ τὰ χρυσὰ μαλλιά σου! . . .
(Γ. Ζαλοκώστας)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

*

*Εαρ! . . . Ἐρώτων καιρὸς καὶ μαγεῖα τῆς Φύσεως ὅλης!
Μάρτιος! . . . τώρα ἡ Γῆ ἐξυπνεῖ, ἀναζῆ καὶ χλοάζει·
Τώρα τ' ἀρνία σκιρτῶσ' εἰς τὰς ποίμνας σκιρτήματα πρῶτα,
Τώρα τὰ πρῶτιστ' ἀγνά τῶν ἀμνῶν των βελάσματα ἀκούεις·
Τώρα ἠχεῖ τῆς φλογέρας τὸ πρῶτον ἠδύθροον ἄσμα·
Τὴν παλαιὰν καλιάν της ζητεῖ χελιδῶν τώρα πρῶτον,
Τερετισμάτων πληροῦσα τερπνῶν τὸν ἀέρα, τὰ ὦτα,
Καὶ κελαδήματα πρῶτα πτηνῶν φθιτικῶν τῶρ' ἀκούεις·
Εὐδῖος τώρα γελαῖ οὐρανός, αὔρα πνέει Ζεφύρου,
Καὶ ἡ γλυκεῖα γαλήνη στρωννύει τὰ κύματα λεῖτα·
Τώρα ὁ ῥύαξ μορμύρ', ἡ πηγὴ διαυγῆς κελαρύζει·
Τώρα τὸν ὕμνον της πᾶσα ἡ Κτίσις ποικίλον τονίζει
Καὶ ὑψηλὸν πρὸς αὐτὸν τοῦ Παντός τὸν ὑπέρτατον Πλάστην·
Τῶν τρυφερῶν καρδιῶν παλμοὶ τώρα ἐγείρονται πρῶτοι,
Τώρα ἀβραὶ στοναχαὶ τῶν ἐρώντων αἱ πρῶται γεννῶνται,
Τώρα τοῦ Πόθου κ' Ἰμέρου αἱ πρῶτισται γίνονται πτήσεις . . .
Μάρτιος . . . μὴν πρωτολείων ὥραιων . . . τὸ πᾶν ἀναθάλλει :
Τώρα τὰ πρῶτιστ' ἀνθύλλι' ἀγρούς καὶ λειμῶνας κεντῶσι,
Κ' ἡ πεδιάς καὶ ὁ λόφος καὶ τ' ὄρος στολιζονται, πάντα.

* *

Πλὴν καὶ τὸ κάλλιστον ἄνθος τῆς Γῆς, τῶρ', ἄχ! τῶρ' ἀποθνήσκει,
Ὁ στολισμὸς της ὁ πρῶτος, ὁ ἄνθρωπος, χάνεται τώρα,
Ἄδιακρίτως, καθὼς καὶ εἰς πάντα καιρὸν, φεῦ, τοῦ ἔτους! . . .

* * *

Μάρτιος! . . . ναί, εἰκοστὴ τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτη, πρὸ πάντων!
Ποία ἡμέρα, καὶ ποῖται μ' αὐτὴν ἀναμνήσεις ἐνοῦνται! . . .
Πλὴν, ἀντὶ λόγων πολλῶν, μόνος εἰς ἅς ἐκφράση πᾶν ὅτι
Μοναδικὴ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις θεῖα ἐγκλείει :
Δύο παρθένων ὁμοῦ εὐαγγέλι' αὐτὴ θαυμασίως,
Τῆς Θεοτόκου κ' Ἑλλάδος ἡμῶν, δὲν δηλοῖ; . . . δὲν συνδέει; . . .

*

Είκοσιπέντε Μαρτίου . . . χαρᾶς κ' εὐθυμίας ἡμέρα
 "Ὀλωσ ἐκτάκτου εἰς πᾶσαν καρδίαν, ψυχὴν Ἑλληνίδα!
 — Πλὴν διατι τὸ λοιπὸν εἰς καλὴν καὶ μεγάλουμον νῆσον
 Τῆς παμφιλτάτης Ἑλλάδος οἱ κώδωνες σήμερον πένθος
 Τόσον βαρὺ, τόσον μέγα σημαίνουσιν αἴφνης ἐξ ὄρθρου;
 Τί ἡ μεγάλη ἐκείνη πομπὴ καὶ τὸ πένθιμον μέλος
 Τῆς συνοδοῦ μουσικῆς νὰ δηλοῖ, κ' ἡ πληθὺς τῶν ἀνθρώπων,
 "Ἦτις ἐκεῖ κατηρῆς συνωθεῖται καὶ στένει καὶ κλαίει; —

* *

Μία παρθένος, κ' ἐκείνη λαμπρά, ἐκλεκτὴ τῆς πατρίδος,
 Εὐμορφον ἄνθος, κοσμοῦν εὐπρεπῶς τὰ ὠραῖά της στήθη,
 Φεῦ! ἐμαράνθη τὴν νύκτ' ἀπροόπτως, κ' ἰδοὺ ἡ κηδεῖα! . . .
 Μήπως δὲν εἶπον ἐγὼ πρὸ μικροῦ, δὲν ἐφώνησα στένων:
 «Πλὴν καὶ τὸ κάλλισον ἄνθος τῆς Γῆς τῶρ', ἄχ! τῶρ' ἀποθνήσκει:
 Ὁ στολισμὸς της ὁ πρῶτος, ὁ ἄνθρωπος, χάνεται τώρα,
 Ἄδιακρίτως, καθὼς καὶ εἰς πάντα καιρὸν, φεῦ, τοῦ ἔτους! . . . »;

* *

Γένος; . . . τῶν πρώτων γενῶν καὶ τὸ ὄνομα; ὄνομ' ἀγγέλου.
 Καὶ ἡ μορφή κ' ἡ ψυχὴ; . . . τοῦ αὐτοῦ τὰ προσόντα συνεῖχον,
 Καὶ δι' αὐτὸ καὶ ταχέως πρὸς ἄλλους ἀπέπτυ συντρόφους!

* * *

Ναί, ἦν ἐξαίρετος ὅλως ἢ νέ' ἀρετῶν ἀνθοδέσμη:
 Πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβῆς καὶ φιλόρησκος πρῶτον εἰς ἄκρον
 Πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ οἰκείους φιλόστοργος, πλήρης ἀγάπης·
 Εἰς τὴν φιλίαν πιστὴ, δυστυχῶν καὶ πενήτων προστάτις·
 Φιλοπροσῆγορος λίαν, πρὸς πάντας φιλόανθρωπος: πόσα
 Καὶ δαφιλῆ καὶ λαθραῖα ὁμοῦ ἐχορήγει ἐλεῆ! . . .
 Ἦτο ψυχὴ καθαυτὸ εὐγενῆς, φιλαλήθης, δικαία,
 Μοναδικὸν δ' ἦτο πάθος αὐτῆς τῆς πατρίδος ὁ ἔρωσ.

*

Ἡ ἀστραπὴ ταχύτερα δὲν εἶναι τοῦ ὄσον ταχέως
 Τὸν μετὰ ταύτης δεσμόν του ὁ θάνατος ἐκλείσεν, οἴμοι!
 "Ὀρμησ', ἐμάρανε πλάσμα τοιοῦτο καὶ ἤρπασεν αἴφνης·
 Τίς ἀπορία λοιπὸν, κεραυνὸς ἂν ἢ εἶδησις ἦτο,
 Καὶ μεθ' ὀρμῆς κεραυνοῦ εἰς τὰ ὦτ' ἂν ἐνέσκηψε πάντων;
 Τίς δ' ἀπορία καὶ ἂν διὰ τοῦτο ποικίλαι εἰδήσεις,
 Μᾶλλον ἢ ἦττον ψευδεῖς καὶ ἀδέσποτοι πᾶσαι, ἢ πλεῖσται,
 Περὶ τοῦ τέλους τῆς νέας θρυλλοῦνται, ἀπλαῖ εἰκασίαι; . . .

* *

Τὴν συνοδεύουσι τόσοι λοιπὸν συμπαθῶς καὶ θρηνοῦσι . . .
 Χύνουσι δάκρυα πάντες θερμά, τίς πολλὰ, τίς ὀλίγα,
 Καὶ οὐδὲ εἰς ὄφθαλμὸς μεταξὺ τῆς τσοαύτης πληθύος
 "Αδακρυς μένει, διότι ἀδύνατον οὕτω νὰ μένη!

* *

— Τὸ κλειδοκύμβαλον, τῶρ', ἄχ! σιγᾶ, τ' ὄρφανόν σου, νεᾶνις!
 Τῶν μυστικῶν θλίψεων σου καὶ τέρψεων μάγισσα γλῶσσα,
 Τῶν ἐνδομύχων σου πόνων παρήγορον ὄργανον, μόνος
 Τῆς ψυχικῆς μοναξίας σου σύντροφος, φίλος πιστός σου,
 Τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰ στήθη σου βάλασα μὸν—πάσης ὀδύνης!
 Φεῦ! μόλις ἄπαξ κ' ἐγὼ, μόνον ἄπαξ, ταλαιπῶρε κόρη,
 Νὰ σὲ ἀκούσω νὰ κρούης τὰ πλῆκτρα προέφθασα! τότε
 Ποῦ νὰ ὑπώπτευον ὅτι οὐδέποτε ἐμελλε πλέον
 Τὰ ἐναρμόνια μέλη ἐκεῖνα τὸ εὖς μου ν' ἀκούσῃ,
 "Ὅτι δὲν ἐμελλον πλέον, εἰμὴ ὡς νεκρὰν, νὰ σὲ ἴδω:
 "Ἐχουσαν ὄψιν, ὡσὰν σὺ νὰ ἤκουες μέλη ἀγγέλων! —

*

Ἦτον ἢ νέα πολὺ συνετὴ, κ' ἂν συνήθως ἐσίγα . . .
 Κ' εἶχεν εὐαίσθητον, περιπαθῆ τὴν καρδίαν ἐξόχως,
 Πλὴν καὶ τσοαύτην γαλήνην ἐπὶ τῆς ὠραίας μορφῆς της,
 ὡς οὐδεὶς τῆς καρδίας αὐτῆς διεσκόπει τὰ βῆθη

Μονολογοῦσα λοιπὸν μίαν νύκτα τοιαῦτα ἠκούσθη :

« Οὕτω, σοφοί, ἀτελείας τὰ πράγματα ἔχουσιν ; οὕτω
 Πᾶν, καὶ τὸ κάλλιστον πλάσμα, ἐλλείψεις, ὦ Πλάτων, ἐμφαίνει ;
 Μόν' αἱ ιδέαι τῶν ὄντων λοιπὸν εἶναι τέλειαι, μόναι
 Πρότυπα οὔσαι αὐτῶν ἐν τῷ θεῷ τοῦ πνεύματος Κόσμου,
 Οὐ εἶν' ἀπαύγασμα, Ἰνδαλμ' ἀπλοῦν, πᾶν ἐπίγειον κάλλος ;
 Τότε, σοφέ μου, κ' ἐγὼ πάντως ἔτι καλλίων θά ἤμην,
 Εἰς τῆς ιδέας ἂν ἤθελον μένει τὸν τέλειον Κόσμον ! . . . »

* *

— Φεῦ ! ἡ ὠραία Πατρίς, ἡ Ἑλλάς μὴ ἀπέθανεν οὕτω,
 Ἦς ἦσο τόσον ὠραία εἰκὼν σὺ, σπανία νεᾶνις ; . . .
 Συμβολικῶς ἡ πατρίς μὴ ἀπέθανε, φίλοι, φοβοῦμαι
 Ὑπὸ τὸ σχῆμα αὐτὸ, τὴν μορφήν τῆς καλλίστης παρθένου !
 Τρέμω : φρικτὸς στοχασμὸς διατὶ εἰς τὸν νοῦν μου γεννᾶται ;
 Αἰσθημα τόσον βαθὺ διατὶ μοῦ σπαράσσει τὰ στήθη ; . . . —

* * *

Ἄχ ! σ' ἐτυράνησαν, φίλη Ἑλλάς, τυραννοῦσιν εἰσέτι
 Πολυειδῶς, πολυτρόπως, καὶ τύχη καὶ χρόνος καὶ φθόνος·
 Ὁ τελευταῖος, πρὸ πάντων, τὸ ἐχθιστον τέρας τοῦ Κόσμου,
 Ἐκτρωμα, ἐκδρασμα ὄντως τοῦ Ἄδου, πυρὸς τῆς γεέννης !
 Σὲ διαβάλλουσι καὶ σὲ σταυροῦσι κακοὶ συκοφάνται,
 Οἱ διπλωμάται, πιστοὶ ὑπηρέται αὐτοῦ, σ' ἀπατῶσι,
 Σὲ φενακίζουσιν οὕτω μὲν νῦν, ἔπειτ' ἄλλοτε ἄλλως :
 — Τώρα μεγάλη θά γείνης, Ἑλλάς, ἐπειδὴ δικαιούσαι —
 Λέγει ἐντεῦθεν ὁ εἰς — καρτερίαν πλήν πρέπει νὰ ἔχῃς ! —
 — ὦ ! Ὁ ἀναλάμψης βεβαίως αὐτόνομος ὄλη ἐν γένει —
 Κράζει ὁ ἄλλος ἐκεῖθεν — ἀλλὰ νὰ προσμείνης ὀλίγον ! —
 — Ἐνδοξος, ναί, ἰσχυρὰ κ' ἐλευθέρᾳ, ὡς πρέπει, ἀφύκτως
 Γίνεσαι σὺ ὅσον οὐπω, Ἑλλάς, ἀλλ' ὑπομείνον μόνον ! —
 Ἄλλοθεν ἄλλος φωνάζει καὶ ψεύδονται, τάλαινα, πάντες

Καὶ σὲ πλανῶσι, πατρίς μου, πρὸς ἴδια τέλη σκοποῦντες·
 Ἄν δὲ κ' ἰππότου κάμμία φωνὴ ἀληθοῦς μεταξὺ των,
 Φεῦ, « χελιδὼν, » ὦ πατρίς, « οὐ ποιεῖ » δυστυχῶς « ἕρ μία ! »
 Οὕτω μαραινέσαι μάτην, Ἑλλάς, τῶν ἐθνῶν ἡ παρθένος,
 Ἡ ὑψηλὴ καὶ λαμπρὰ ἥρωις, σὺ, ἡ μουσα τοῦ Κόσμου !
 Ἄν ἀποθάνης λοιπὸν καὶ τελείως τί ἄπορον πλεόν ; —
 Τήκεσαι, φθίνεις ἀδίκως, δὲν σ' εἶναι τὸ τέλος εὐκταῖον ;

*

Τὴν εἰκοστὴν τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτην ἀπέθανες, οἴμοι !
 Πῶς ! διατὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καθαυτὸ ν' ἀποθάνης,
 Σὺ, ἡ καλλίστη μορφή, σὺ ἡ εὐχαρις τόσον νεᾶνις ; . . .
 Μήπως νὰ δείξης προῶρισον νῦν οὕτω θνήσκουσα, κόρη,
 Ὀνησιγενῆς ὄτ' ἡμέραν τοιαύτην ἀνέστ' ἡ Ἑλλάς σου ; . . .
 — Ὡς οἰωνὸς μὴ τυράννει τὸν νοῦν μου, παράδοξος σκέψις !
 Ἡ οἰωνίζου σωτήρια κἂν, ἡ σιῶπησον, Μούσα ! —

* *

Ἄ ! ὡς γνησίᾳ, θαρρῶ, Ἑλληνις εἶχες τύχην τοιαύτην :
 Καὶ ἐν ζωῇ κ' ἐν θανῇ νὰ φανῆς, ὡς ἐφάνης, σπανία !
 Ἴσως, τίς οἶδε ; . . . λοιπὸν ὁ Θεὸς τὸ ἠθέλησεν ὥστε,
 Νῦν τελευτῶσα, καθὼς ἐτελεύτησας, νέα, νὰ δείξης,
 Ὑπαινιχθῆς διὰ γλώσσης ἐκτάκτου : ἡ φίλη Ἑλλάς σου
 Ὅτι ὀφείλει, καὶ πάλιν ἂν θέλῃ μεγάλη νὰ γείνη,
 Καὶ ἰσχυρὰ κ' ἐλευθέρ' ἀπαξάπασα κ' ἐνδοξος ἄμα,
 Ν' ἀποδυθῇ εἰς ἐσχάτου κινδύνου καὶ αὐθις ἀγῶνα . . .
 Πρέπει τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας ἐκ νέου γενναίως νὰ λάβῃ,
 Διακυβεύσῃ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῆς τὴν νῦν, θυσιάσῃ,
 Ἴνα λαμπρὰ κ' εὐκλεῆς ἀναζήσῃ ὡς πάλ' ἐν τῷ Κόσμῳ,
 Τῶν ἰσχυρῶν τὰ ἐλέη ποσῶς μὴ προσμένουσα πλεόν,
 Ἄλλ' ἥρωις κ' εἰς ἐχθροὺς καὶ εἰς φίλους, ὡς πρὶν, δεικνυμένη·
 Συμβολικῶς ἡ θανὴ σου αὐτὸ, ὦ ! αὐτὸ θά σημαίνη :
 Τὴν εὐκλεῆ εἰκοστὴν τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτην συμβᾶσα !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

* * *

Λόγος κάνεις εἰς αὐτὴν ἐπικήδειος ; . . . οὔτε κἄν λέξεις ! . . .
Ἐν ἐπιτάφιον, ποῖημα κἄν ; . . . οὔτε στίχος ἠκούσθη ! . . .
Κάλλιον ! . . . πόσαι μωρίαὶ ἐντὸς τῶν τοιούτων συνήθως,
Πόσαι κεναὶ φλυαρίαι ἀκούονται, ἄχαρις λῆρος,
Τὴν ἡσυχίαν ὡσάν τοῦ νεκροῦ κ' ἐν τῷ τάφῳ ἐφθόνουν . . .
Ἄλλως, δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ νεᾶνις, ἢ οὕτω θαναοῦσα,
Ὅλ' ἢ παρθένος αὐτὴ ἐπικήδειος κάλλιστος λόγος ; . . .
Εἶν' ἢ βωβὴ σιωπὴ εὐφραδέστατος κἄποτε ρήτωρ :
Κάλλος τοιοῦτο μορφῆς καὶ ψυχῆς ὠραιότης τσαούτη,
Οὕτω προῶως σιγῶσα, ὅποῖα, ὅποσα δὲν λέγει
Πρὸς ἀκοᾶς δυναμένας ν' ἀκούσωσι, φρένας νοούσας ; . . .
Ποῖημα ἄλλο παρὰ τὸ μειδιάμα θέλετ' ἐκεῖνο,
Τὸ εἰς τὰ χεῖλη τῆς μεῖναν ἀπαύγασμα τόσης πικρίας,
Καὶ εἰρωνείαν ἐμφαῖνον ὁμοῦ καὶ δεινὴν ἀηδίαν,
Περιφρονήσεως δείγμα λεπτῆς κ' εὐγενοῦς πρὸς τὸν Κόσμον :
«Κόσμε, σ' ἐνόησα καὶ σ' ἐβαρύνθην !» ὡσάν νὰ τῷ λέγη·
«Χαῖρε ἢ ἔρρε ! μοὶ εἶς' ἀδιάφορος ! . . . Ἐρρε καὶ χαῖρε ! . . . » ;

*

Ἐαρ ! . . . ἐρώτων καιρὸς καὶ μαγεία τῆς φύσεως ὅλης !
Μάρτιος ! . . . τῶρα ἡ Γῆ ἐξυπνεῖ, ἀναζῆ καὶ χλοάζει·
· · · · ·
Μάρτιος . . . μὴν . . . πρωτωλείων ὠραίων . . . τὸ πᾶν ἀναθάλλει :
Τῶρα τὰ πρῶτιστ' ἀνθύλλι' ἀγροῦς καὶ λειμῶνας κεντῶσι,
Κ' ἡ πεδιάς καὶ ὁ λόφος καὶ τ' ὄρος στολίζονται, πάντα !

* *

Πλὴν καὶ τὸ κάλλιστον ἄνθος τῆς Γῆς τῶρ', ἄχ ! τῶρ' ἀποθνήσκει,
Ὁ στολισμὸς τῆς ὀ πρώτος, ὁ ἄνθρωπος, χάνεται τῶρα,
Ἄδιακρίτως, καθὼς καὶ εἰς πάντα καιρὸν, φεῦ ! τοῦ ἔτους !

* * *

Μάρτιος ! . . . ἄχ ! εἰκοσὴ τοῦ Μαρτίου καὶ πέμπτη, πρὸ πάντων ! . . .

3 0 1 3 7 1 8 0 4 1
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.52.φ9.0018